

I. Г. Бугаєва¹, к.т.н., I. С. Бугаєв²

¹*Одеський національний морський університет, м. Одеса*

²*Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса*

МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ЗМІНИ ПРОСТОРОВОГО ПОЛОЖЕННЯ ГІДРОТЕХНІЧНИХ СПОРУД

Морські порти України – важливий елемент транспортного комплексу держави. Головним елементом порту є гідротехнічні споруди, що утворюють причальний фронт. Стан споруди визначається зміненням міцності конструкції та залишковими деформаціями, що ведуть до виведення споруди з ладу, та в подальшому до її руйнування. Стаття присвячена розробці методу визначення зміни положення споруди у просторі, що обумовлено дією експлуатаційних навантажень та сейсмічності району її розташування.

Ключові слова: гідротехнічна споруда, стан споруди, моделювання, положення у просторі

Вступ. Експлуатацією причальних споруд займаються як державні, так і приватні організації. Всі вони зацікавлені в одержанні прибутку, що інколи веде до порушення режиму експлуатації споруд шляхом перевищення припустимих навантажень, що викликані складованим вантажем. Фінансування моніторингу стану причальних споруд, технічного обслуговування, ремонту та реконструкції здійснюється вкрай нерегулярно й часто у недостатньому обсязі. Внаслідок цього, причали інтенсивно руйнуються та приходять у непридатний для експлуатації стан. Це визначає необхідність проведення дослідження, спрямованого на розробку методів оцінювання технічного стану гідротехнічних споруд (ГТС) з урахуванням експлуатаційних і сейсмічних навантажень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Методи розрахунку причальних споруд розвивалися у двох напрямках: перший напрямок – це розрахунок по граничних станах, що, як правило не розглядає деформації, і другий напрямок – це методи, що враховують деформації споруди при розрахунку.

Перший напрямок заснований на ідеях Кулона, що припускають розгляд граничної рівноваги “затверділої” частини масиву. У цьому напрямку працювали: В. В. Соколовський, С. С. Голушкевич [1], Ю. Б. Михайлов [2], П. І. Яковлев, Н. К. Снитко [3], Г. К. Клейн [4], А. К. Бугрів [5].

Самостійний напрямок одержали ймовірнісно-статистичні методи рішення контактних завдань механіки ґрунтів, основи яких були закладені Г. І. Покровським, Ф. М. Шихієвим, В. Т. Бугаєвим [6 – 8].

Поряд із класичними методами розрахунків підпірних стін, заснованих на теорії граничного напруженого стану, у теорії взаємодії споруди із ґрунтом широке застосування знаходить контактні моделі. Найбільшу популярність одержала контактна модель Фусса-Вінклера [9], у якій приймається пряма пропорційність між вертикальним тиском і осіданням. Ускладненням моделі Вінклера є двопараметричні моделі П. Л. Пастернаку, у яких пружна основа характеризується двома коефіцієнтами постелі – коефіцієнтом стиску й коефіцієнтом зрушень.

Питання впливу реології на стійкість і міцність конструкцій причальних споруд вивчалися в ЛІВТі А. Я. Будіним [10].

У теперішній час розрахунки підпірних споруд виконуються чисельними методами із застосуванням ЕОМ. Найпоширенішим є метод кінцевих елементів (МКЕ) [11]. Він являє собою ефективний метод рішення інженерних і фізичних завдань.

Постановка завдання

Мета статті – розробка методу визначення сил і моментів, що виникають як у споруді, так і в навколошньому ґрунті під впливом експлуатаційних і сейсмічних навантажень, які ведуть до зміни положення споруди у просторі.

Виходячи з мети, необхідно вирішити наступні наукові завдання:

– проведення аналізу існуючих методів розрахунку ГТС;

– визначення діапазону зміни геометричних розмірів ГТС гравітаційного типу (ГТ) в залежності від величин експлуатаційних навантажень та характеристик ґрунтів;

– проведення обчислювального експерименту, що дозволяє оцінити взаємодію ГТС ГТ і на-

вколишнього середовища з урахуванням навантажень;

– аналіз отриманих результатів, визначення точності та адекватності запропонованих регресійних моделей;

– розробка рекомендацій із застосуванням запропонованого методу для аналізу стану споруд, що експлуатуються більше 25 років.

Основна частина

У загальному випадку на ГТС гравітаційного типу діють наступні навантаження (рис. 1): активний тиск ґрунту засипання; горизонтальне навантаження, що виникає під дією маси ґрунту за спорудою (значення цього навантаження залежить від трьох основних фізико-механічних властивостей ґрунту: питомої ваги, кута внутрішнього тертя, зчеплення); розподілене експлуатаційне навантаження, що виникає при складуванні на території причалу вантажів; навал судна на причал; навантаження, що виникає під дією сильних поривів вітру або при підході судна до споруди; навантаження від сейсмічного впливу.

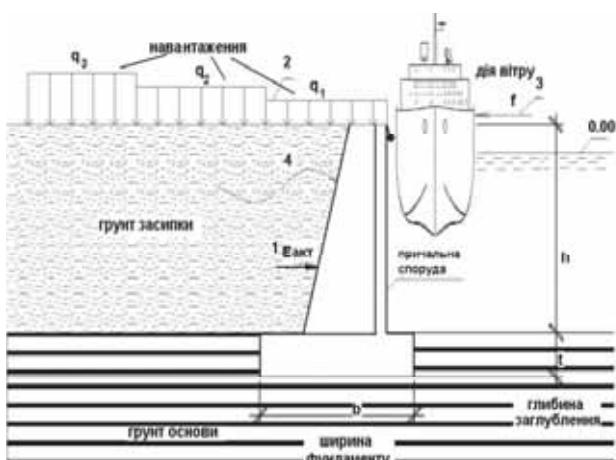


Рисунок 1 – Навантаження й вплив на причальні ГТС: 1 – активний тиск ґрунту засипання; 2 – розподілене експлуатаційне навантаження; 3 – навал судна на причал; 4 – навантаження від сейсмічного впливу

Дія розглянутих навантажень може привести до наступних ушкоджень причальної споруди: 1) перекиданню навколо точки обертання; 2) зрушенню по поверхні ковзання; 3) осіданню всієї споруди; 4) руйнуванню окремих елементів споруди; 5) відхиленню причального фронту від проектного положення.

Розрахунок сейсмічного впливу на ГТС виконувався динамічним методом, докладно описанім в [12] із застосуванням карті ОСР 2004 року.

Аналіз робіт [1–11] показав, що на сьогоднішній день вимоги РД 31.35.10-86. «Правила технической эксплуатации портовых сооружений и акваторий» [13] виконуються не в повному обсязі, а саме: багатофакторний аналіз стану споруд, що перебувають в експлуатації більше 25 років, не проводиться, це обумовлено відсутністю простого та надійного методу вимірювання напруг і деформацій.

Дослідження сил та моментів, що діють на ГТС ГТ проводилися за допомогою методу кінцевих елементів (МКЕ) [10] із застосуванням ЕОМ. Для цього використовувалась програма Plaxis [11], яка є спеціалізованою для розрахунків деформації й стійкості різних ГТС.

Розрахунок математичних моделей (ММ), що описують вплив величин експлуатаційних і сейсмічних навантажень на технічний стан ГТС ГТ, виконувався згідно рекомендацій [14] та включав до себе: визначення чинників, що впливають на ГТС ГТ, та діапазону їх змінення; планування обчислювального експерименту; розрахунок коефіцієнтів регресійних ММ.

У якості факторів впливу приймалися: висота споруди; експлуатаційне навантаження; навал судна на причал; сейсмічний вплив; характеристики ґрунту основи.

Висота споруди приймалася у діапазоні: нижнє значення 5 м; верхнє – 15 м.

Експлуатаційне навантаження, в основному, залежить від категорії, до якої відноситься причал. Найбільше навантаження відповідає I категорії причалів, це обумовило прийняття верхнього значення зміни величини навантаження згідно [14]. Мінімальне значення експлуатаційного навантаження приймалося рівним 0.

Навантаження від навалу судна приймалося згідно рекомендації [14].

Вітрове навантаження (W_q) визначається співвідношенням

$$Wq = 7,4 \cdot 10^{-4} \cdot A_q \cdot V_q^2 \cdot \zeta \cdot k, \quad (1)$$

де A_q – площа надводної частини судна; V_q – швидкість вітру при 2 % забезпеченості; ζ – коефіцієнт нерівномірності повітряного потоку; k – коефіцієнт обтічності надводної частини корпуса судна.

Площа надводної частини судна (A_q) визначається виразом

$$A_q = k_n \cdot L \cdot H, \quad (2)$$

де L – довжина судна; H – висота надводної частини судна; k_n – коефіцієнт наповненості проекції надводної частини

Виходячи з формул (1 і 2), навантаження на погонний метр причальної стінки (q) розраховується

$$q = 1,1 \cdot W_q / l_d, \quad (3)$$

де l_d – довжина прямолінійної частини борта судна.

Навантаження, викликане навалом судна, представлено на рис. 2.

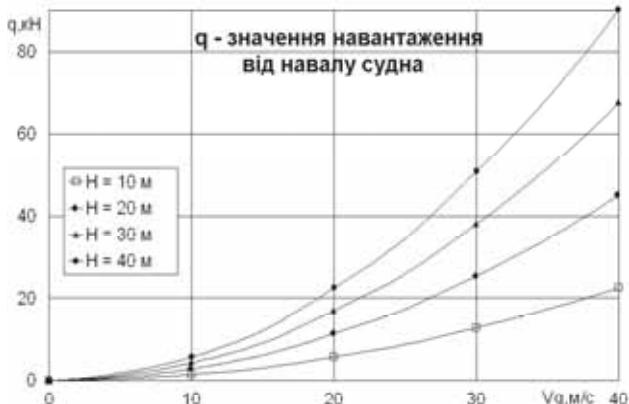


Рисунок 2 – Залежності навантаження від навалу судна

Розрахунок проводився для значень висоти надводної частини судна (H), рівних 10, 20, 30 і 40 м. Зміна швидкості вітру приймалася від 0 до 40 м/с, що було обґрунтовано даними метеорологічних спостережень.

Максимальне значення сейсмічного впливу приймалось для території Одеського морського району [12].

Характеристики ґрунтів змінюються в великих межах, що ускладнює створення регресійної ММ. У роботі приймалися граничні значення ґрунтів. Нижня – супісь щільна ($c=10$ кПа, $\phi=24^\circ$ і $E=16$ МПа), верхня – глина щільна ($c=55$ кПа, $\phi=14^\circ$, $E=59$ МПа).

Планування експериментів представлено у (табл. 1). Проводилося три паралельних досліди в кожній точці плану (відповідно до рекомендації [15]) $n = 2 \div 4$.

Паралельні досліди проводилися при різних значеннях кроку сітки. Щоб виключити вплив систематичних похибок, викликаних зовнішніми умовами, досліди були попередньо рандомізовані.

У табл. 1 наведені результати розрахунків, значення факторів впливу X_1, X_2, X_3, X_4, X_5 , їхні рівні й інтервали варіювання, та значення функцій відгуку $N, Q, M, \Delta X, \Delta Y$.

Для визначення мінливості паралельних дослідів використовувалась дисперсія (S^2) [16]. Ма-

ксимальне середнє квадратичне відхилення склало 0,11, що не перевищує 5%. Визначення функцій відгуку ($N, Q, M, \Delta X, \Delta Y$) у проведених експериментах проводилося з достатньою для інженерних розрахунків точністю.

Для перевірки однорідності дисперсії використовувався критерій Кохрена. Порівняння отриманого в досліді результату $G = 0,087$ з табличним $G=0,198$ показує, що дисперсії однорідні.

Дисперсія відтворюваності експерименту знаходилась згідно рекомендацій [17] та не перевищувала значення $S_{\{Y\}}^2 = 4,2 \cdot 10^{-2}$. У якості регресійних ММ приймалися поліноміальні залежності виду [17]

Коефіцієнти ММ визначалися згідно рекомендацій [17], результати обчислень наведені в табл. 2 – 6. Адекватність ММ перевірялася за критерієм Фішера (F) [17].

Дисперсія коефіцієнтів регресії визначалась по формулі

$$S_{\{a_j\}}^2 = \frac{S_{\{y\}}^2}{N}, \quad (5)$$

де $S_{\{a_j\}}^2$ – середньоквадратична похибка коефіцієнта регресії (вона дорівнює $S_{\{a_j\}}^2 = 1,31 \cdot 10^{-3}$).

Значимість коефіцієнтів регресії перевірялася побудовою довірчого інтервалу (Δa_j) [17] за критерієм Стьюдента ($\Delta a_j = \pm 0,594$).

$$\begin{aligned} y = & a_0 + a_1 \cdot x_1 + a_2 \cdot x_2 + a_3 \cdot x_3 + a_4 \cdot x_4 + a_5 \cdot x_5 + a_6 \cdot x_1 \cdot x_2 + a_7 \cdot x_1 \cdot x_3 + a_8 \cdot x_1 \cdot x_4 + a_9 \cdot x_1 \cdot x_5 + a_{10} \cdot x_2 \cdot x_4 + a_{11} \cdot x_3 \cdot x_4 + a_{12} \cdot x_1 \cdot x_5 + a_{13} \cdot x_2 \cdot x_5 + a_{14} \cdot x_3 \cdot x_5 + a_{15} \cdot x_4 \cdot x_5 + a_{16} \cdot x_1 \cdot x_2 \cdot x_3 + a_{17} \cdot x_1 \cdot x_2 \cdot x_4 + a_{18} \cdot x_2 \cdot x_3 \cdot x_4 + a_{19} \cdot x_1 \cdot x_3 \cdot x_4 + a_{20} \cdot x_1 \cdot x_2 \cdot x_5 + a_{21} \cdot x_1 \cdot x_3 \cdot x_5 + a_{22} \cdot x_1 \cdot x_4 \cdot x_5 + a_{23} \cdot x_2 \cdot x_3 \cdot x_5 + a_{24} \cdot x_2 \cdot x_4 \cdot x_5 + a_{25} \cdot x_3 \cdot x_4 \cdot x_5 + a_{26} \cdot x_1 \cdot x_2 \cdot x_3 \cdot x_4 + a_{27} \cdot x_1 \cdot x_2 \cdot x_3 \cdot x_5 + a_{28} \cdot x_2 \cdot x_3 \cdot x_4 \cdot x_5 + a_{29} \cdot x_3 \cdot x_4 \cdot x_5 + a_{30} \cdot x_4 \cdot x_5 \cdot x_1 \cdot x_2 + a_{31} \cdot x_1 \cdot x_2 \cdot x_3 \cdot x_4. \end{aligned} \quad (4)$$

Висновки

Основні результати проведеного дослідження:

- 1) Виконано теоретичний і методологічний аналіз наукового завдання по розробці методу визначення сил і моментів, що виникають як у споруді, так і в навколоїшньому ґрунті, і переміщення ГТС ГТ під впливом експлуатаційних і сейсмічних навантажень, умов їхньої експлуатації.

Таблиця 1 – План проведення експериментів, фактори впливу

X_1 – зміна висоти причальної стінки									
X_2 – експлуатаційне рівномірно розподілене навантаження									
X_3 – навантаження від навалу судна; X_4 – сейсмічне навантаження; X_5 – ґрунт основи									
РІВНІ	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5				
Основний	10	5	2,5	4		Пісок середн. крупності			
Інтервал	5	5	2,5	4		–			
Верхній	15	10	5	8		Глина щільна			
Нижній	5	0	0	0		Супіс щільна			
Код. значення факторів					Отриманий результат				
№	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	N	Q	M	ΔX
1	+	+	+	+	+	-379,434	-774,689	-3873,45	-0,11056
2	-	+	+	+	+	-230,73	-505,085	-841,81	-0,02896
3	+	-	+	+	+	-369,926	-875,698	-4378,49	-0,15713
4	-	-	+	+	+	-219,936	-151,86	-253,10	-0,02765
5	+	+	-	+	+	-370,64	-873,797	-4368,99	-0,1566
6	-	+	-	+	+	-229,753	-155,594	-259,32	-0,02764
7	+	-	-	+	+	-381,339	-864,14	-4320,70	-0,16008
8	-	-	-	+	+	-226,933	-151,533	-252,56	-0,02763
9	+	+	+	-	+	-398,75	-584,2	-2921,00	-0,04432
10	-	+	+	-	+	-318,853	-381,651	-636,09	-0,00988
11	+	-	+	-	+	-356,75	-420,484	-2102,42	-0,01075
12	-	-	+	-	+	-91,9036	-103,221	-172,04	-0,00236
13	+	+	-	-	+	-336,825	-599,102	-2995,51	-0,04269
14	-	+	-	-	+	-252,779	-371,723	-619,54	-0,00991
15	+	-	-	-	+	-250,545	-392,511	-1962,56	-0,00882
16	-	-	-	-	+	-95,6023	-42,1183	-70,20	-0,00243
17	+	+	+	+	-	-368,994	-844,66	-4223,30	-0,70189
18	-	+	+	+	-	-214,035	-366,742	-611,24	-0,18751
19	+	-	+	+	-	-332,688	-483,689	-2418,45	-0,64447
20	-	-	+	+	-	-268,672	-371,108	-618,51	-0,18744
21	+	+	-	+	-	-398,72	-1162,12	-5810,60	-0,6506
22	-	+	-	+	-	-251,24	-348,685	-581,14	-0,14582
23	+	-	-	+	-	-393,98	-1186,02	-5930,10	-0,06396
24	-	-	-	+	-	-212,377	-386,231	-643,72	-0,18867
25	+	+	+	-	-	-388,667	-523,352	-2616,76	-0,51675
26	-	+	+	-	-	-255,774	-335,246	-558,743	-0,07891
27	+	-	+	-	-	-295,588	-385,311	-1926,56	-0,06052
28	-	-	+	-	-	-100,438	-91,1107	-151,851	-0,01002
29	+	+	-	-	-	-375,025	-572,884	-2864,42	-0,17892
30	-	+	-	-	-	-265,049	-158,53	-264,217	-0,04463
31	+	-	-	-	-	-340,975	-352,524	-1762,62	-0,0608
32	-	-	-	-	-	-102,161	-50,8107	-84,6845	-0,01011
									-0,00569

2) Проведено чисельні експерименти по визначеню величин сил і моментів, що виникають у ГТС ГТ і навколошньому ґрунті, і переміщень залежно від експлуатаційних і сейсмічних навантажень.

3) Запропоновано математичні регресійні моделі, призначенні для знаходження значення сил і викликаних ними моментів, що впливають на ГТС ГТ. Запропоновані моделі враховують наступні фактори: геометричний розмір спору-

ди, характеристику ґрунту основи, експлуатаційне, сейсмічне й навантаження від навалу судна.

4) Запропоновано метод визначення сил і моментів, що виникають як у споруді, так і в навколошньому ґрунті, і переміщень ГТС ГТ під впливом експлуатаційних і сейсмічних навантажень, в основі якого лежать чисельні обчислення по запропонованим автором регресійним моделям.

Таблиця 2 – Коефіцієнти моделі для поперекових сил Q

Коефіцієнти		Сума квадратів відхилення
$a_0 = -464,58$	$a_{12} = -3,74$	
$a_1 = -216,37$	$a_{13} = -7,46$	
$a_2 = -70,3$	$a_{14} = -36,34$	
$a_3 = 14,694$	$a_{15} = 38,19$	
$a_4 = -129,28$	$a_{16} = 9,955$	$a_{24} = 9,291$
$a_5 = 11,613$	$a_{17} = -5,048$	$a_{25} = -43,603$
$a_6 = 9,401$	$a_{18} = -21,766$	$a_{26} = -3,197$
$a_7 = 54,744$	$a_{19} = 36,512$	$a_{27} = 18,265$
$a_8 = -72,88$	$a_{20} = 33,497$	$a_{28} = 0,981$
$a_9 = -19,27$	$a_{21} = -23,786$	$a_{29} = -12,799$
$a_{10} = 35,24$	$a_{22} = -10,041$	$a_{30} = 18,230$
$a_{11} = 32,47$	$a_{23} = 10,241$	$a_{31} = 32,455$

Таблиця 3 – Коефіцієнти моделі для нормальних сил N

Коефіцієнти		Сума квадратів відхилення
$a_0 = -283,596$	$a_{12} = 1,474$	
$a_1 = -75,082$	$a_{13} = -1,694$	
$a_2 = -31,108$	$a_{14} = -10,517$	
$a_3 = -3,350$	$a_{15} = 0,323$	
$a_4 = -19,491$	$a_{16} = -2,807$	$a_{24} = 2,497$
$a_5 = 1,678$	$a_{17} = -15,28$	$a_{25} = 6,561$
$a_6 = 12,654$	$a_{18} = 3,460$	$a_{26} = -5,774$
$a_7 = 0,678$	$a_{19} = 5,991$	$a_{27} = 9,171$
$a_8 = 3,704$	$a_{20} = 4,262$	$a_{28} = -3,628$
$a_9 = -1,351$	$a_{21} = -7,500$	$a_{29} = 0,406$
$a_{10} = 28,752$	$a_{22} = -4,345$	$a_{30} = 0,215$
$a_{11} = 8,385$	$a_{23} = -2,004$	$a_{31} = -2,119$

Таблиця 4 – Коефіцієнти моделі для згинальних моментів M

Коефіцієнти		Сума квадратів відхилення
$a_0 = -1909,21$	$a_{12} = 6,88$	
$a_1 = -1495,54$	$a_{13} = 30,95$	
$a_2 = -218,67$	$a_{14} = -160,78$	
$a_3 = 140,22$	$a_{15} = 110,57$	
$a_4 = -552,38$	$a_{16} = 1,07$	$a_{24} = 61,35$
$a_5 = 32,47$	$a_{17} = 41,90$	$a_{25} = -166,67$
$a_6 = -85,83$	$a_{18} = -77,88$	$a_{26} = -46,93$
$a_7 = 206,97$	$a_{19} = 175,82$	$a_{27} = 77,95$
$a_8 = -458,38$	$a_{20} = 99,21$	$a_{28} = 57,36$
$a_9 = -47,64$	$a_{21} = -139,86$	$a_{29} = -115,33$
$a_{10} = 109,04$	$a_{22} = 30,18$	$a_{30} = 76,25$
$a_{11} = 169,08$	$a_{23} = 64,58$	$a_{31} = 109,82$

5) Запропонований метод може бути рекомендований для проведення комплексної оцінки ГТС ГТ, що перебувають в експлуатації більше 25 років, і тим самим використовуватись при ви-

конанні рекомендацій РД 31.35.10-86 щодо необхідності проведення багатофакторного аналізу стану споруд, які перебувають в експлуатації більше 25 років.

Таблиця 5 – Коефіцієнти моделі для переміщень по осі X

Коефіцієнти		Сума квадратів відхилення
$a_0 = -0,142451$	$a_{12} = 0,045947$	
$a_1 = -0,080603$	$a_{13} = 0,038917$	
$a_2 = -0,041023$	$a_{14} = 0,034006$	
$a_3 = -0,031244$	$a_{15} = 0,038894$	
$a_4 = -0,074212$	$a_{16} = 0,009785$	$a_{24} = 0,001709$
$a_5 = 0,090738$	$a_{17} = -0,003503$	$a_{25} = 0,010988$
$a_6 = -0,036214$	$a_{18} = 0,028135$	$a_{26} = 0,028748$
$a_7 = -0,026501$	$a_{19} = -0,007312$	$a_{27} = -0,006990$
$a_8 = -0,033395$	$a_{20} = 0,036147$	$a_{28} = -0,025539$
$a_9 = 0,004871$	$a_{21} = 0,029418$	$a_{29} = 0,010687$
$a_{10} = 0,006489$	$a_{22} = 0,008990$	$a_{30} = 0,009991$
$a_{11} = -0,007794$	$a_{23} = -0,002243$	$a_{31} = -0,025995$

Таблиця 6 – Коефіцієнти моделі для переміщень по осі Y

Коефіцієнти		Сума квадратів відхилення
$a_0 = -0,048387$	$a_{12} = 0,027321$	
$a_1 = -0,043508$	$a_{13} = 0,015778$	
$a_2 = -0,014363$	$a_{14} = 0,017081$	
$a_3 = -0,015196$	$a_{15} = 0,011105$	
$a_4 = -0,024002$	$a_{16} = 0,000698$	$a_{24} = 0,002627$
$a_5 = 0,030112$	$a_{17} = -0,002109$	$a_{25} = 0,007486$
$a_6 = -0,013185$	$a_{18} = 0,009671$	$a_{26} = 0,008582$
$a_7 = -0,014863$	$a_{19} = -0,007923$	$a_{27} = -0,000483$
$a_8 = -0,024961$	$a_{20} = 0,014548$	$a_{28} = -0,008486$
$a_9 = 0,000262$	$a_{21} = 0,016698$	$a_{29} = 0,008548$
$a_{10} = -0,001422$	$a_{22} = 0,011673$	$a_{30} = 0,003204$
$a_{11} = -0,006748$	$a_{23} = 0,000068$	$a_{31} = -0,007445$

Список використаних джерел

- Голушкевич С. С. Статика предельных состояний грунтовых масс / С. С. Голушкевич. – М.: Госиздтехлит, 1957. – 286 с.
- Михайлов Ю. Б. Решения для сложных случаев загрузки подпорных стен / Ю. Б. Михайлов // Основания, фундаменты и механика грунтов. – М.: 1978. – № 2. – С. 21-24.
- Снитко Н. К. Определение действительного бокового давления грунта по уравнению совместности перемещений сдвига / Н. К. Снитко – М.: Стройиздат, 1963. – № 1. – С. 4 – 7.
- Клейн Г. К. Давление грунта на подпорную стенку в зависимости от ее перемещений и жесткости основания / Г. К. Клейн // Основания, фундаменты и механика грунтов. – М.: 1963. – № 4. – С. 14.

5. Бугров А. К. О давлении несвязного грунта на жесткую стенку с учетом перемещений / А. К. Бугров // Основания, фундаменты и механика грунтов. – М.: 1972. – № 5. – С. 5-8.
6. Шихиев Ф. М. Кинематическая теория давления грунтов: дисс. докт. техн. наук / Ф. М. Шихиев. – Одесса, 1965. – 286 с.
7. Бугаев В. Т. Исследование давления грунта на гравитационные причальные сооружения с учетом перемещений в процессе образования засыпки: дис. канд. техн. наук / В. Т. Бугаев. – Одесса, 1972. – 174 с.
8. Клепиков С. Н. Расчет конструкций на упругом основании / С. Н. Клепиков. – Киев: Будівельник, 1967. – 245 с.
9. Будин А. Я. Эксплуатация и долговечность портовых гидротехнических сооружений / А. Я. Будин. – М.: Транспорт, 1979. – 287 с.
10. Zienkiewicz O. C. The finite element method / O. C. Zienkiewicz. – McGraw : Hill Book Company (UK) Limited, 1986. – 787 p.
11. Balkem A. A. PLAXIS Finite Element Code for Soil and Rock Analyses Version 8 / A. A. Balkem. – Rotterdam: Broocfield, 1995. – 185 p.
12. СНиП II-7-81*. Учет сейсмического воздействия при проектировании гидротехнических сооружений. – Л.: 1986.
13. РД 31.35.10-86. Правила технической эксплуатации портовых сооружений и акваторий. – М.: Мортехинформреклама, 1988. – 200 с.
14. ДБН В.1.2-2:2006. навантаження і впливи – Київ: МІНБУД УКРАЇНИ, 2006. – 75 с.
15. Дикий Н. А. Основы научных исследований / Н. А. Дикий, А. А. Халатов. – Киев: Высшая школа, 1985. – С. 137-192.
16. Новицкий П. В. Оценка погрешностей результатов измерений / П. В. Новицкий, И. А. Зограф. – Л.: Энергоатомиздат, 1985. – С. 20-300.
17. Боровиков В. П. Statistica – статистический анализ и обработка данных в среде Windows / В. П. Боровиков, И. П. Боровиков – М.: Филинъ, 1997. – 592 с.

Надійшла до редакції 17.11.2014

Рецензент: д.т.н., с.н.с. Братченко Г.Д., Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса.

И. Г. Бугаєва, к.т.н., И. С. Бугаев

МАТЕМАТИЧЕСКОЕ МОДЕЛИРОВАНИЕ ИЗМЕНЕНИЯ ПРОСТРАНСТВЕННОГО ПОЛОЖЕНИЯ ГИДРОТЕХНИЧЕСКОГО СООРУЖЕНИЯ

Морские порты Украины – важный элемент транспортного комплекса государства. Главным элементом порта является гидротехнические сооружения, образующие причальный фронт. Состояние сооружения определяется изменением прочности конструкции и остаточными деформациями, ведущими к выходу сооружения из строя, и в дальнейшем к его разрушению. Статья посвящена разработке метода определения изменения положения сооружения в пространстве, что обусловлено действием эксплуатационных нагрузок и сейсмичности района ее расположения.

Ключевые слова: гидротехническое сооружение, состояние сооружения, моделирование, положение в пространстве

I. G. Bugaeva, PhD, I. S. Bugaev

MATHEMATICAL MODELING OF ATTITUDE HYDRAULIC STRUCTURES

Sea ports of Ukraine is an important element of the transport complex state. The main element is the port hydraulic structures forming waterfront. State structures determined by changes in structural strength and residual strains leading to the conclusion that the construction of the building, and further to its destruction. Article is devoted to developing methods for changing the position of structures in space, due to the influence of operating loads and seismicity of the region's location.

Keywords: hydraulic structures, state structures, modeling, position in space